

۵۴ - بظواهر اختلاف در کلمات مقدّسه اختلاف نشود چه در معنی یک اند

و نیز از حضرت بهاء الله است قوله الاعلی: ایاکم یا قوم ان تُحرّفوا کلمات الله عن مواضعها ان اشهدوا بما شهد الله ثم کونوا اخواناً علی سُرر متقابلین ان اتحدوا علی شأنٍ لا یجدُ احدٌ بینکم روائح الاختلاف و باتّحادکم یظهرُ امرُ الله بین بریتة و ثبتت آثاره بین عباده و تبرهن انواره بین العالمین امید چنان است که کلّ به کلمة جامعه مجتمع شده بذکر و ثنای حق مشغول شوند و به کمال انقطاع در ارض ظاهر گردند و آنچه از آیات الهی ادراک نشود از معدن و مبدء آن سؤال نمایند مقصود ازین کلمه آنکه مباد در معنی کلمات ما بین احبّای الهی اختلاف شود و بدانند که کلمات الهیه کل از نقطه واحده ظاهر و باو راجع ایاکم ان تشهدوا الاختلاف فهینّ اگر چه بظواهر مختلف نازل شود در باطن به کلمة واحده و نقطه واحده راجع و منتهی چنانچه در بعضی مقام ذکر شده که احدی به معنی کلمات الهی مطلع نه الا الله شکی نیست که این قول حق است چه که از هر حرفی از حروفات منزله در هر عالمی از عوالم لا یتناهی اثر مخصوص و معانی مخصوصه باقتضای آن عالم داشته و خواهد داشت و همچنین حروفات و کلمات الهیه هر یک کنز علم لدنی بوده و خواهند بود و ما اطّلع بما کُنز فهینّ الا الله احدی قادر بر عرفان آن علی ما ینبغی لهما نبوده و نخواهد بود همچنین در مقامی ذکر شده که کلّ آیات الهی را ادراک مینمایند چه اگر صاحب این مقام نبودند حجیت آیات مبرهن نمیشد این دو بیان مختلف اند بر حسب ظاهر و لکن نزد متبصّرین و صاحبان ابصر حدیده معلوم است که مقصود از آنکه فرمودند کلّ ادراک مینمایند علی قدر هم و مقدار هم بوده لا قدر و مقدار ما نزل من لدی الله المقتدر المهیمن القیوم .